
Hrubieszów, ul. 3-go Maja, woj. zamojskie

Informator Archeologiczny : badania 32, 67

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Prace ukierunkowane były na badanie cmentarzysk kultury strzyżowskiej. Badano strefę stanowiska o największym zniszczeniu spowodowanym przez orkę i erozję naturalną.

W trakcie badań wykopaliskowych odkryto 2 częściowo zniszczone groby szkieletowe kultury strzyżowskiej, których wyposażenie grobowe stanowiły: 2 fragmentarycznie zachowane naczynia gliniane, 3 grociaki krzemienne do strzał, 4 przedmioty kościane, 1 ozdoba miedziana (taśma) i 3 paciorki fajansowe. Ponadto przebadano 3 obiekty ziemne o charakterze gospodarczych jam osadowych, które na podstawie fragmentów ceramiki w nich znalezionych można zaliczyć do kultury łużyckiej i datować na schyłek epoki brązu lub wczesny okres epoki żelaza.

Dokumentacja powykonawcza z badań znajduje się w PSOZ w Zamościu a materiały zabytkowe zdeponowano w Muzeum Lubelskim w Lublinie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, t. IV. - 1999 r.

HRUBIESZÓW, ul. 3-go Maja, woj. zamojskie

- ślady osadnictwa neolitycznego
- osada kultury mierzanowickiej (wczesna epoka brązu)
- ślady osadnictwa kultury łużyckiej
- osada nowożytna

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 27 lutego do 2 kwietnia przez mgr. Józefa Niedźwiedzia (Usługi Archeologiczne i Geodezyjne „Profil”). Finansowane przez Wojewódzką Dyrekcję Inwestycji w Zamościu.

Nadzory archeologiczne przy budowie budynku ZUS-u w Hrubieszowie.

W ich wyniku zarejestrowano 14 obiektów, w tym sześć jam gospodarczych kultury mierzanowickiej (ob. 2, 4, 5-6, 10-11). Ich średnice wynosiły 120 - 140 cm (strop) i około 180 - 210 cm (spąg); wypełniska składały się z ziemi szarej i ciemnoszarej a przy dnie również z kilkunastocentymetrowej warstewki ziemi czarnej.

Obiekt nr 5 został prawdopodobnie w górnej części zniszczony przez osadnictwo kultury łużyckiej, której ślady w postaci kilku fragmentów ceramiki (w tym jednego ornamentowanego), znaleziono w obrębie obiektu. Niestety gruba warstwa czarnoziem uniemożliwiła wyróżnienie tego obiektu. Obiekt nr 7 mimo, że zawierał materiały kultury mierzanowickiej, był zapewne obiektem współczesnym. Jego kształt i warstwowanie wypełniska znacznie odbiega od pozostałych jam kultury mierzanowickiej. Nieco inaczej wygląda też struktura ziemi w obiekcie, stąd jest on zapewne obiektem współczesnym.

W jamach mierzanowickich odkryto fragmenty garnków baniastych z guzkami pod wylewem oraz ceramikę zdobioną odciskami pojedynczego lub podwójnego sznura a w jednym przypadku także fragment brzuśca zdobionego poziomymi żłobkami oraz kilka zabytków krzemiennych. Całość materiałów mierzanowickich pochodzi z fazy klasycznej tej kultury.

Ponadto wśród materiałów pradziejowych wystąpiły dwa fragmenty ceramiki neolitycznej oraz kilka fragmentów ceramiki kultury łużyckiej, które pochodzą prawdopodobnie z płytkiego obiektu usytuowanego bezpośrednio nad jamą mierzanowicką (ob. 5). Ze względu na grubą warstwę czarnoziem nie można go było uchwycić. Ceramikę można dość obszernie datować na IV-V okres epoki brązu.

Podczas nadzorów odkryto także szereg nowożytnych obiektów instalacyjnych (ob. 3, 9, 12, 12A i 13), które pochodzą z 2 poł. XX-go wieku.

Trzy obiekty: dysza (ob. 1) będąca elementem wędzarni (?) oraz doły śmietnikowe (ob. 7 i 8) są nieco starsze, lecz najwcześniej można je datować na podstawie ceramiki i innych zabytków ruchomych na koniec XIX wieku.

JANKI DOLNE, st. 11, gm. Horodło, woj. zamojskie, AZP 85-96/58

- osada i grób kultury lubelsko-wołyńskiej ceramiki malowanej (neolit)